RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 103.052 van 1 februari 2002
in de zaak A. 106.267/X-10.400.

In zake : Lydie SIEBEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. OCKIER,
kantoor houdende te 8510 KORTRIJK-MARKE,
Pieter Breughelstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

tussenkomende partij :

de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN PETEGHEM,
kantoor houdende te 9100 SINT-NIKLAAS,
Parklaan 80.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Lydie SIEBEN op 21 juni 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 30 maart 2001 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport waarbij de verwerving van de onroerende goederen, gelegen te Lochristi - Beervelde, in groene kleur omlijnd op het erbij gevoegde onteigeningsplan en kadastraal bekend Sectie B, nrs. 119b, 120e, 120f, 123g, 123h en 123k, groot 67a 20ca, waartoe de Raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestings-maatschappij op 14 juli 2000 heeft besloten met het oog op de realisatie van een sociaal huisvestingsproject, tot nut van het algemeen wordt verklaard, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ertoe gemachtigd wordt om, ter verwezenlijking van bedoelde verrichting, over te gaan tot onteigening ten behoeve van de erkende vennootschap c.v. VOLKSHAARD te Gent, en wordt beslist dat de onmiddellijke inbezitname van de aangeduide onroerende goederen volstrekt noodzakelijk is en de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden, bedoeld in artikel 5 van de wet

van 26 juli 1962, bijgevolg op de onteigening mag worden toegepast, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 april 2001;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2001 waarbij het verslag en het dossier ter griffie worden neergelegd;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 november 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. OCKIER, die verschijnt voor verzoekster, van Advocaat T. DE SUTTER die, loco Advocaat P. LEFRANC verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat E. TIMMERMANS die, loco Advocaat J. VAN PETEGHEM verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat deVlaamse Huisvestingsmaatschappij met een verzoekschrift van 11 juli 2001 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport bij het bestreden besluit van 30 maart 2001 de verwerving van de onroerende goederen, gelegen te Lochristi - Beervelde,

in groene kleur omlijnd op het erbij gevoegde onteigeningsplan en kadastraal bekend Sectie B, nrs. 119b, 120e, 120f, 123g, 123h en 123k, groot 67a 20ca, waartoe de Raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij op 14 juli 2000 heeft besloten met het oog op de realisatie van een sociaal huisvestingsproject, tot nut van het algemeen heeft verklaard, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ertoe gemachtigd heeft om, ter verwezenlijking van bedoelde verrichting, over te gaan tot onteigening ten behoeve van de erkende vennootschap c.v. VOLKSHAARD te Gent, en heeft beslist dat de onmiddellijke inbezitname van de aangeduide onroerende goederen volstrekt noodzakelijk is en de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden, bedoeld in artikel 5 van de wet van 26 juli 1962, bijgevolg op de onteigening mag worden toegepast; dat verzoekster mede-eigenaar is van bedoelde gronden; dat verzoekster met een op 14 mei 2001 ter post aangetekende brief in kennis is gesteld van een in het Belgisch Staatsblad van 27 april 2001 bekendgemaakt uittreksel van het bestreden besluit;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekster betoogt wat volgt :

> "Indien de beslissing uitvoerbaar blijft, kan deze beslissing verzoekende partijen een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel berokkenen.
> Door te verklaren dat het algemeen nut de onmiddellijke inbezitneming van de eigendommen van verzoekers vordert (cf. art. 3 van de bestreden beslissing), tast het onteigeningsbesluit één van de fundamentele rechten van verzoekers aan, namelijk hun eigendomsrecht, en zal het hen een ernstig nadeel berokkenen. Wegens de aanwending van de procedure bij dringende omstandigheden zal de onteigening in de zeer nabije toekomst gerealiseerd zijn, waardoor de ontzetting van verzoekers uit hun eigendomsrecht onomkeerbaar zal zijn en het ernstig (morele en psychische) nadeel bijgevolg niet meer te

herstellen. Enkel de gevraagde schorsing kan beletten dat de gerechtelijke onteigeningsprocedure op grond van het bestreden besluit bij de Vrederechter wordt ingeleid. Zelfs een billijke schadevergoeding kan het aangevoerde nadeel in geen geval volkomen herstellen. (...)

Hieruit blijkt dat er een nadeel voorhanden is, dat dit gelegen nadeel ernstig en persoonlijk is, terwijl het moeilijk te herstellen valt en veroorzaakt wordt door de bestreden beslissing. De vordering tot schorsing is dienvolgens gegrond";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"37. Het enige wat de verzoekster aanvoert is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar (fundamentele) eigendomsrecht aantast en haar een ernstig nadeel zal berokkenen. Samengevat lijkt het erop neer te komen dat de verzoekster tracht de schorsing van het besluit te voorkomen vooraleer de onteigening bij de gewone rechter wordt ingeleid.

38. Er wordt opgemerkt dat de aantasting van het eigendomsrecht, indien al een MTHEN in de zin van artikel 17 R.v.St-Wet (quod non), van de verzoekster aan een rechterlijke controle is onderworpen bij de gewone rechter op grond van artikel 159 van de Grondwet. De gebeurlijke onwettigheid van het bestreden besluit zal alsdan tot de buitentoepassingverklaring van de gewone rechter leiden. Aldus kan er in de huidige omstandigheden geen sprake zijn van een daadwerkelijke aantasting van haar eigendomsrecht. Waarbij toch moet de aandacht andermaal op gevestigd worden dat de verzoekster ten onrechte het beweerde nadeel in hoofde van 'verzoekers' aankaart, terwijl enkel zij, als onverdeelde mede-eigenares van de betrokken onroerende goederen, als verzoekende partij optreedt. Haar broer, de andere onverdeelde mede-eigenaar is geen verzoeker in deze schorsingsprocedure, zodat de verzoekster bezwaarlijk het beweerde nadeel in hoofde van haar broer als een persoonlijk nadeel kan opwerpen.

39. Voor het overige is de verzoekster weinig of niet concreet in de omschrijving van het beweerde nadeel. De bedoeling van de verzoekster om de fase van de onteigeningsprocedure bij de Vrederechter te trachten te voorkomen door de gevorderde schorsing is geen MTHEN als zodanig.

40. Het rechtens vereiste MTHEN is niet aangetoond";

Overwegende, wat de aantasting van haar eigendomsrecht betreft, dat verzoekster pas uit haar eigendom zal worden ontzet als de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan; dat de vrederechter die onteigening slechts kan uitspreken en de provisionele vergoeding slechts kan bepalen nadat hij het bestreden machtigingsbesluit zowel op zijn interne als op zijn externe wettigheid heeft getoetst; dat het Arbitragehof in zijn arrest nr. 51/95 van 22 juni 1995 en in zijn eerdere arresten waarnaar het in dat arrest verwijst, de wettigheidscontrole van de burgerlijke rechter evenwaardig heeft bevonden met de controle die de Raad van State kan doen; dat verzoekster de wettigheidsbezwaren welke zij thans aanvoert, nog zal kunnen doen gelden voor de vrederechter, dat deze er uitspraak over zal moeten doen en dat, indien zij gegrond worden bevonden, het risico van het verlies van verzoekers eigendom alsnog afgewend zal kunnen worden; dat aldus de dreiging

dat de gerechtelijke onteigeningsprocedure voor de vrederechter in een zeer nabije toekomst kan worden ingeleid, geen ernstig nadeel uitmaakt; dat, zelfs aangenomen dat de dreiging van het verlies van de betrokken eigendom een ernstig nadeel betekent voor verzoekster, deze alleszins geen moeilijk te herstellen karakter heeft in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het bestreden besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een februari 2002, door :

de H.	J. BOVIN,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. BOVIN.**